

GULYÁS JÓZSEF

ECCE HOMO

*Így néz ki az ember,
belül is elrongyolódva,
mosatlanul
és vasalatlanul.
A két kezemben,
összeszorított fogaim közt
tartom az életem, viszem.
A háború után
volt egy kis kedvem utoljára.
Íme az ember,
kis utazótáska,
benne fogkefe, pizsama.
Nem tudom,
mikor lehetek büszke újra
s méltó magamhoz.
Ecce homo,
átvágott derékkal, súlyosan,
mégis könnyedén.*

TE MÁR ÖREG VAGY

*Nénikém, öreg vagy,
s jó, hogy öreg vagy, nénikém.*

*Ez, ez az igazi szégyen,
a te fülednek messzi láрма,
ezt kéne gyűlölni,
nem a költő bűneit számolni.*

*Minket még megaláz e banda,
te már öreg vagy,
s jó, hogy öreg vagy, nénikém,
nagy-nagy szerencse.*

*Kivül a szomjúság határán,
kiszállva s elmúlva,
ülni, szuszogni babbal,
a szélcsendben virágmaggal.*

*Mögötted a végtelen
s az égbolt csillagaival.*

Irigyellek, kis rossz anyóka.

